

Hódoló diszfelvonulás — huszonnyolc év előtt

A millenniumi ünnep 1896 június 7-én

Ezernyolcszázkilencvenhat június 7-én hajnali öt órakor fehér páncélos lovascsapat fordult be a Vérmezőre, melynek környékén már hatalmas nézőközönség táborozott. A fehér páncélos lovagokat Esztergom megye küldte bandériumnak a millenáris hódoló diszfelvonulásra, mely pontosan ma huszonnyolc éve káprázatos fénnel, pompával és ragyogással kigyózott végig Budán és Pesten. A gyülekezés hajnali öt órakor kezdődött a Vérmezőn. Esztergom megye fehér páncélos lovagjai hollószárnyas kucsmákkal a fejükön, kezükben csatabárdal voltak az elsők, akik megérkeztek a Vérmezőre. Utánuk minden irányból áradtak a mezőre a diszruhás megyei bandériumok. Jöttek a medvekakagányos szepesiek, a sötétkékszinű, rókaprémmel díszített dolmányú szabadkaiak, az aransujtással himzett fehér atillás csongrádiak, a fehér medvebőr-kalpagos fehérmegyeiek, nyolcvankilenc megyei és városi bandérium, majd külön a főrendiház és képviselőház küldöttel, továbbá apródok, csatlósok, heroldok, huszárok, zászlótartók. Ez a tündöklő sereg — egész Magyarország diszmagyarban — hármasszoros hadrendben állt fel a Vérmezőn, majd a kijáratnál Perczel Dezso akkori belügyminiszter megadta a jelt az indulásra, s a Palota-úton a ragyogó menet felvonult I. Ferenc József magyar király elé ünnepi hódolatára. Elöl hat harsonás herold léptetett fehér paripákat, aztán jött a belügyminiszter, utána Budapest székesfőváros bandériuma, azután nyolcvankilenc különböző megyei és városi bandérium, továbbá főrendek, képviselők, — mind lóháton, csótáros, sallangós, büszke paripákon ragyogó kísérettel. A lovas-csapatok után haladtak a főpapok diszfogatai. A nagyváradi püspök vörös alapszinű hatos fogaton jött, a kalocsa, szatmári, kassa, csanádi, nyitrai püspökök négyesfogatokon. Ezután két fővárosi diszkocsi következett, majd egy század huszár után Erdély, Bulgária, Kumánia, Szlavónia, Dalmácia, Ladoméria, Bosznia, Szerbia, Galicia, Horvátország és Magyarország zászlóvivői és a magyar koronaország egy szakasza. Ezután hatfogatu udvari diszkocsi a koronázási jelvényeket hozta, testőrök, csatlósok, koronaőrök kíséretével. Hat-

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Hódoló diszfelvonulás
huszonnyolc év előtt*

Forrás:

Nemzeti Újság

Bn

(Hely)

1924. 6. 8.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

fogatu diszkocsin két királyi biztos és két koronaőr jött az előbbi fogat után, majd három diszkocsin tizenkét koronavitelre kijelölt törvényhozó. Ekkor jött a hercegprímás diszfogata narancs-sárga színű, vert ezüsttel és arannyal ékes. Hat lovát hat nemes apród vezette, négy-négy párduckacagányos lovas haladt a fogat előtt és után, továbbá egy kátfogatu diszkocsi két udvari kanonokkal. Apródokon, lovasokon, kantáron, hámon, nyergen minden ékszer valódi, a nemes apródokon smaragd-rubin nyaklánc. A hercegprímás után jött a miniszterelnök diszfogata, majd a zászlósrak hat és a főrendek kilenc diszkocsija — köztük a híres debreceni ötösfogat —, végül a képviselőház gyönyörű hatlovas fogata négy nemes apróddal, a kocsi fényes fekete batár, arany díszítéssel, mind a négy oldalán Magyarország ezüst cimerevel. Amerre a menet elvonult: tombolt a nép, a roskadásig felt tribünökhöz ujjongott a közönség a káprázatos, mesebeli pompa látára. Az ezeréves Magyarország öltözött fel méltó köntösbe e napon, hogy hódolatát bemutassa királyának, ki palotája első emeleti erkélyéről lovas-tábornoki diszben, főhercegektől és főhercegnőktől körüvezve nézte a menetet. Mellette állt az erkély belyovánkósaira hajolva Erzsébet királyné fekete silyemruhában, fátyol nélkül, mellén a gyémántos csillagkeresztrel, kezében a hagyományos fekete legyezővel. Teljes egy óra hosszat tartott, míg a menet a király előtt elvonult, ezután az egész ragyogó sereg leereszkedett az Ostrom-utcán át a Margit-körútra, majd a Margit-hidon, Lipót-körúton, Markó-utcán és Nádor-utcán át az Országház-terre vonult. Az országház kupolacsarnokában együttes ülést tartott a főrendiház és a képviselőház, ezután az egész menet az országgyűlés két házának tagjaival újra felvonult a Várba a Váci-körúton, Fűrdő-utcán és Lánchidon keresztül. A királyi palota tróntermeiben az országgyűlés két házának nevében Szilágyi Dezso, a képviselőház elnöke mondta el

Osztályozás

Tárgy

394.5

Hely

Idő

"1924"

emlékezetes beszédét. Itt hangzottak el a következő szavak:

Mi a művelt nemzetek közösségében, és nagy versenyének közepette élünk. Fejlődésben lépést kell velük tartanunk. Mint történetünk eddigi folyamán, jövőben is készségesen elfogadjuk a polgárosodás nemes és megérdemelt vívmányait, de ragaszkodunk al-

lamunk nagy történelmi alapjaihoz és ápolni fogunk minden fenntartó erőt, amelyre a mult tapasztalása rámutat. Ily fenntartó erő a ragaszkodás a trónhoz, amely a nemzet minden rétegében őserővel él, amely abból a meggyőződésből fakad, hogy az uralkodóház és a nemzet érdekét és sorsát, a haza és a király iránti hűséget szétválasztani sohasem lehet."

Ő felsége I. Ferenc József meghatottan és hosszan válaszolt a beszédre, melynek folyamán még egy emlékezetes esemény történt. Erzsébet királyné — sötét ruhában — ott ül a király oldalán a trónon és feltűnően halovány volt. Szilágyi beszédében ugy apostrofálta a királynét, mint „akit a nemzetnek soha nem szűnő hálája és kegyelele környez”. Ennél a kijelentésnél tomboló éljenzés támadt a teremben,

mely pillanatok alatt viharosra fokozódott, kendőket lobogtattak, kucsmákat lengtettek a hódolók és erre az elemi erővel feltörő lelkesedésre a királyné arca lassan rózsaszínre vált, egyre pirosabb lett, végül zsemeit elborították a könnyek. Mindenki ujjongott és zokogott a trónteremben.

Ezután széteszlottak a hódolók és délután négy órára a város lassanként visszanyerte rendezet külső képét.

Az egész felvonulás alatt mindössze két banderistát ért baleset. Lovaik megbokrosodtak és levették őket. A mentők százhuszonegy esetben vonultak ki. Pestre körülbelül hetven ezer külföldi és vidéki jött el a hódoló felvonulást megtekinteni, melyet páratlan pompával rendezett az ezeréves Magyarország.

Lesz még egyszer ünnep a világon! . . .